

A בס"ד

Intro

Today we will learn בע"ה of מסכת זבחים דף כ"ג
Some of the topics we will learn about include.

A continuation in the discussion of the דרום זקני's opinion of

טמא מת משלח קרבנותיו

If the owner was טמא מת and he brought a פסח
the Korban is Kosher because the requirement for a פסח is only לכתחילה, not mandatory.

הציץ מרצה על טומאת דם

ואין הציץ מרצה על טומאת הגוף

The ציץ validates only on a טומאה that happened to the actual Korban, but not a טומאה that happened to the owner or the Kohanim

A

זקני דרום

טמא מת
משלח קרבנותיו

הציץ מרצה
על טומאת דם
ואין הציץ מרצה
על טומאת הגוף

B

טומאת התהום

הציץ מרצה

There is a נזיר ועושה פסח הלכה למשה מסיני regarding the פסח
the ציץ is מרצה even on the טומאה that happened to the owner,
and there is a Machlokes whether the ציץ is מרצה on the
טומאה of the Kohanim who brought these Korbanos.

The source for the Mishnah's Halachah of

יושב פסול

If the Kohan was sitting while he did the עבודה, the עבודה is disqualified

שני כתובים הבאין כאחד

אין מלמדין

We have a rule that if the Torah states a principle regarding TWO Halachos unnecessarily - as in our case, where we could have learned that a מחוסר בגדים receives מיתה from שלא רחוק ידים ורגלים or vice versa - it is meant to be applied specifically in those areas and not others. Therefore, we CANNOT apply this principle to יושב.

B

טומאת התהום
הציץ מרצה

יושב פסול

שני כתובים הבאין כאחד
אין מלמדין

1 So, let's review ...

The Gemara in the previous Daf discussed the Mishnah's Halachah of

טמא פסול

If a טמא כהן performed the עבודה, it is disqualified.

And the דרום זקני made the following distinction:

לא שנו אלא טמא שרץ

פסול

אבל טמא מת

כשר

מתוך שמרצה בציבור

מרצה נמי ביחיד

עבודה כהן טמא from a Sheretz is the

Pasul;

But if he was טמא from a corpse, the עבודה is Kosher;

Because since טמא מת has a קולא, a leniency, in that טומאה

הותרה בציבור; and in a קרבן ציבור a טמא מת is permitted to do the Avodah

לכתחילה; Therefore, in a קרבן יחיד, if a טמא מת did the Avodah

בדיעבד, it is Kosher, because the ציץ is מרצה, it validates the עבודה.

However,

טמא שרץ

פסול

Because even regarding a קרבן ציבור

טומאת שרץ

לא הותרה בציבור

A Kohen that was טמא שרץ is forbidden to do the עבודה.

After some discussion and explanation, ריש לקיש questions the דרום זקני regarding their opinion of

כהן שנטמא במת

מרצה ביחיד

וכי איזה כח מרובה

? כח מכפרין או כח מתכפרין

הוי אומר כח מתכפרין

Regarding טומאה;

owners, are more lenient than

מכפרין, the Kohanim;

As we see from שרץ טומאת;

נטמאו בעלים בשרץ משלחין קרבנותיהן

Owners that are טמא שרץ can send their ראשון פסח, while

כהן שנטמא בשרץ

אינו מרצה

A Kohen that is טמא שרץ causes the עבודה to become פסול.

1

טמא פסול

The דרום זקני made the following distinction:

לא שנו

אלא טמא שרץ - פסול

אבל טמא מת - כשר

מתוך שמרצה בציבור

מרצה נמי ביחיד

Only if the Kohen became טמא from a Sheretz does the עבודה become Pasul;

But if he became טמא from a corpse the עבודה remains Kosher;

Since טמא מת has a קולא, in that טומאה הותרה בציבור; כהן א קרבן ציבור is permitted to do the Avodah לכתחילה;

Therefore, in a קרבן יחיד, if a טמא מת did the Avodah בדיעבד, it is Kosher, because the ציץ is מרצה, it validates the עבודה.

However,

טמא שרץ - פסול

Because even regarding a קרבן ציבור

טומאת שרץ

לא הותרה בציבור

After some discussion, דרום זקני questions the ריש לקיש

כהן שנטמא במת

מרצה ביחיד

וכי איזה כח מרובה

כח מכפרין או כח מתכפרין

הוי אומר כח מתכפרין

Regarding טומאה;

owners, are more lenient than מכפרין, the Kohanim;

As we see from שרץ טומאת;

כהן שנטמא

בשרץ

אינו מרצה

A Kohen that is טמא שרץ causes the עבודה to become פסול.

נטמאו בעלים

בשרץ

משלחין קרבנותיהן

Owners that are טמא שרץ can send their ראשון פסח, while

2 Therefore, we ought to make the following וחומר קל regarding טומאת מת; נטמאו בעלים במת אין משלחין קרבנותיהן כהן שנטמא במת אינו דין שאינו מרצה
 If owners that are טמא מת cannot bring a פסח ראשון, certainly a Kohen that is טמא מת causes the עבודה to become Pasul?

The Gemara answers that the זקני דרום hold טמא מת נמי משלח קרבנותיו
 If פסח ראשון טמא מת were בדיעבד the owners that were טמא מת sent their the Korban is Kosher.
 However, since לכתחילה a מת טמא may not bring a פסח פסח, therefore לכתחילה if the ציבור are טמא מת, they may bring a פסח ראשון בטומאה, and therefore we say טמא מת מתוך שמרצה בציבור מרצה נמי ביחיד

And accordingly, we must say that the זקני דרום hold the following:

1. פסח שני למצוה
 The requirement for a טמא מת to bring a פסח שני is only לכתחילה, non-mandatory, but בדיעבד, if he brought a פסח פסח he was יוצא ראשון.
2. איש לפי אכלו למצוה
 The requirement for the owner to be eligible to eat the קרבן פסח is non-mandatory, but בדיעבד even if he was a טמא מת and cannot eat the Korban, if he brought a פסח ראשון he was יוצא.

2 Therefore, we ought to make the following וחומר קל regarding טומאת מת;

נטמאו בעלים במת אין משלחין קרבנותיהן
 כהן שנטמא במת אינו דין שאינו מרצה

If owners that are טמא מת cannot bring a פסח ראשון, certainly a Kohen that is טמא מת causes the עבודה to become Pasul?

The Gemara answers that the זקני דרום hold טמא מת נמי משלח קרבנותיו

If פסח ראשון טמא מת were בדיעבד the owners that were טמא מת sent their the Korban is Kosher.

However, since לכתחילה a מת טמא may not bring a פסח ראשון, therefore לכתחילה if the ציבור are טמא מת, they may bring a פסח ראשון בטומאה,

and therefore we say

טמא מת מתוך שמרצה בציבור מרצה נמי ביחיד

And accordingly, we must say that the זקני דרום hold the following:

- 2 -
 איש לפי אכלו למצוה

The requirement for the owner to be eligible to eat the קרבן פסח is non-mandatory, but בדיעבד even if he was a טמא מת and cannot eat the Korban if he brought a פסח ראשון he was יוצא.

- 1 -
 פסח שני למצוה

The requirement for a טמא מת to bring a פסח שני is only לכתחילה, non-mandatory, but בדיעבד, if he brought a פסח ראשון he was יוצא.

3 The Gemara now questions this opinion that בדיעבד, if a תמא brought a פסח ראשון he was יוצא, from several sources, first from a Mishnah in מסכת פסחים 1.

נזיר ועושה פסח
הציץ מרצה על טומאת דם
ואין הציץ מרצה על טומאת הגוף
In the Korbanos of a נזיר, and קרבן פסח, if the blood became תמא, the ציץ validates the Korban, but if the person became תמא the ציץ does not validate the Korban, and the Korban is Pasul.

The Gemara initially assumes that טומאת הגוף of the Mishnah refers to טומאת בעלים
The owner of these Korbanos became תמא, which disqualifies the Korbanos of נזיר ופסח.
If so, the Mishnah cannot refer to טומאת שרץ, because the זקני דרום hold שוחטין וזורקין על טומאת שרץ
If the owner was טמא שרץ, the קרבן פסח is Kosher.

Therefore, the Mishnah must refer to טומאת מת
And nevertheless, the Mishnah rules על טומאת הגוף אין הציץ מרצה
Apparently, they hold that נטמאו בעלים במת אין משלחין קרבנותיהם
Even בדיעבד, if a תמא sent his פסח ראשון the Korban is Pasul, he was NOT יוצא and does require a פסח שני?

3

A mishnah in מסכת פסחים

**נזיר ועושה פסח
הציץ מרצה על טומאת דם
ואין הציץ מרצה על טומאת הגוף**

In the Korbanos of a נזיר, and קרבן פסח,
If the blood became תמא, the ציץ validates the Korban. *If the person became תמא the ציץ does not validate the Korban.*

The Gemara initially assumes that
**טומאת הגוף
of the Mishnah refers to
טומאת בעלים**

*The owner of these Korbanos became תמא, which disqualifies the Korbanos of נזיר ופסח.
If so, the Mishnah cannot refer to טומאת שרץ, because the זקני דרום hold*
שוחטין וזורקין על טומאת שרץ
If the owner was טמא שרץ, the קרבן פסח is Kosher.

Therefore, the Mishnah must refer to
טומאת מת
And nevertheless, the Mishnah rules
**על טומאת הגוף
אין הציץ מרצה**

Apparently, they hold that
**נטמאו בעלים במת
אין משלחין קרבנותיהם**
*Even בדיעבד, if a תמא sent his פסח ראשון the Korban is Pasul,
he was NOT יוצא and does require a פסח שני?*

4 The Gemara explains that this is not necessarily so. Perhaps the Mishnah refers to
 נטמא כהן בשרץ
 The Kohen who did the עבודה for these Korbanos was טמא שרץ, and therefore
 על טומאת הגוף
 אין הציץ מרצה
 Because
 טומאת שרץ
 אינו מרצה בציבור
 However, if the Kohen was טמא מת then we do say
 הציץ מרצה
 Because
 מתוך שמרצה בציבור
 מרצה נמי ביחיד

And accordingly, we must say that in the סיפא of the Mishnah

ניטמא טומאת התהום
 הציץ מרצה

If the טומאה of these Korbanos was concealed, then even on הלכה למשה מסיני the ציץ is מרצה because of a

And this also refers to the same case of

נטמא כהן בשרץ
 And the דרום זקני hold

כהן המרצה בקרבנותיהם
 הותרה לו טומאת התהום

The היתר of התהום applies also to the Kohanim who bring the קרבנות נזיר ופסח

While according to רמי בר חמא who remained undecided whether

כהן המרצה בקרבנותיהם
 הותרה לו טומאת התהום
 או לא הותרה לו טומאת התהום

He must hold that the רישא and סיפא refer to
 נטמאו בעלים במת

And he disagrees with the דרום זקני and holds
 נטמאו בעלים במת

אין משלחין קרבנותיהם
 =====

4

Perhaps the Mishnah refers to
נטמא כהן בשרץ
The Kohen who did the עבודה for these Korbanos was טמא שרץ, and therefore
על טומאת הגוף
אין הציץ מרצה
Because
טומאת שרץ
אינו מרצה בציבור
However, if the Kohen was טמא מת then we do say
הציץ מרצה
Because
מתוך שמרצה בציבור
And accordingly, we must say that in the סיפא of the Mishnah
ניטמא טומאת התהום
הציץ מרצה
If the טומאה of these Korbanos was concealed, then even on הלכה למשה מסיני a
הציץ מרצה
because of a
הציץ מרצה
And this also refers to the same case of
נטמא כהן בשרץ
And the דרום זקני hold
כהן המרצה בקרבנותיהם
הותרה לו טומאת התהום
The היתר of התהום applies also to the Kohanim who bring the קרבנות נזיר ופסח

5

2. The Gemara proceeds to bring proof to the דרום זקני and against רמי בר חמא from a Braisa that explains the following Pasuk:

ונשא אהרן את עון הקדשים

The זיץ allows אהרן to bear the sin of the קרבנות.

Which sin is the Pasuk referring to?

It cannot be פיגול, because פיגול is excluded from another Pasuk

לא ירצה

It is not accepted.

It cannot be נותר, because נותר is also excluded from another Pasuk

לא יחשב

It is not considered.

Therefore, it must be referring to

הא אינו נושא אלא עון טומאה

שהותרה מכללה בצבור

The זיץ validates the טומאה only בדעיבד in a קרבן יחיד,

because the Torah permits טומאה even לכתחילה in a קרבן

צבור.

The Gemara initially assumes that זיץ מרצה does not apply to טומאת שרץ, because

לא הותרה בצבור

The Torah does not permit שרץ טומאת in a קרבן צבור.

Therefore, we must say that זיץ מרצה applies only to טומאת מת, such as

כגון שנטמאו בעלים במת

If the owner of a פסח became טמא מת, the Korban is Kosher because the זיץ מרצה, and apparently the Braisa holds

נטמאו בעלים במת

משלחין קרבנותיהם

Which supports the דרום זקני, רמי בר חמא, not דרום זקני?

The Gemara answers that this is not necessarily so.

לעולם בשרץ

ושם טומאה בעולם

Perhaps זיץ מרצה does apply to שרץ טומאת even though it

has no ביתר בצבור, because since the Torah permits טומאה

in general, such as טומאת מת, therefore the זיץ מרצה is even

for other טומאות.

=====

5

2

The Gemara proceeds to bring proof to the דרום זקני and against רמי בר חמא

from a Braisa that explains the following Pasuk:

וְנָשָׂא אֶהְרֹן אֶת עֹון הַקֹּדְשִׁים

The זיץ allows אהרן to bear the sin of the קרבנות.

Which sin is the Pasuk referring to?

It cannot be

פיגול

because פיגול is excluded from another Pasuk

לא ירצה

It is not accepted.

It cannot be

נותר

because נותר is excluded from another Pasuk

לא יחשב

It is not considered.

Therefore, it must be referring to

הא אינו נושא אלא עון טומאה

שהותרה מכללה בצבור

The זיץ validates the טומאה only בדעיבד in a קרבן יחיד,

because the Torah permits טומאה even לכתחילה

in a קרבן צבור.

The Gemara initially assumes that טומאת שרץ, because

לא הותרה בצבור

The Torah does not permit שרץ טומאת in a קרבן צבור.

Therefore, we must say that זיץ מרצה applies

only to טומאת מת, such as

כגון שנטמאו בעלים במת

If the owner of a פסח became טמא מת, the Korban is Kosher because the זיץ מרצה, and apparently the Braisa holds

נטמאו בעלים במת

משלחין קרבנותיהם

Which supports the דרום זקני, רמי בר חמא, not דרום זקני?

This is not necessarily so.

לעולם בשרץ

ושם טומאה בעולם

Perhaps זיץ מרצה does apply to שרץ טומאת even though it has no ביתר בצבור, because since the Torah permits טומאה

in general, such as טומאת מת, therefore the זיץ מרצה is even for other טומאות.

6

3. The Gemara proceeds to bring a proof to רמי בר חמא and against the דרום זקני from the same Pasuk:
ונשא אהרן את עון הקדשים

The words עון הקדשים come to exclude
עון הקדשים אין
עון מקדישין לא
The ציץ is מרצה only for טומאה of the Korban, but not for טומאה of the person such as the owner or the Kohanim, and this cannot refer to שרץ because
לא הותרה בציבור
The Torah does not permit שרץ טומאת in a ציבור.

Therefore, we must say that ציץ מרצה applies only to טומאת מת of the Korban and regarding the טומאת מת of both the בעלים and כהנים we say
אין הציץ מרצה

Apparently, we say that
נטמאו בעלים במת
אין משלחין קרבנותיהם
And
כהן טמא מת
אינו מרצה ביחיד
Which supports רמי בר חמא not the דרום זקני;

The Gemara answers as before
לעולם טומאת שרץ
ושם טומאה בעולם
=====

6

3

The Gemara proceeds to bring a proof to רמי בר חמא and against the דרום זקני from the same Pasuk:

ונשא אהרן את עון הקדשים

עון הקדשים אין - עון מקדישין לא

The ציץ is מרצה only for טומאה of the Korban, but not for טומאה of the person such as the owner or the Kohanim, and this cannot refer to שרץ because

לא הותרה בציבור

The Torah does not permit שרץ טומאת in a ציבור

Therefore, we must say that ציץ מרצה applies only to טומאת מת of the Korban and regarding the טומאת מת of both the בעלים and כהנים we say

אין הציץ מרצה

Apparently, we say that

נטמאו בעלים במת
אין משלחין קרבנותיהם

And

כהן טמא מת
אינו מרצה ביחיד

Which supports רמי בר חמא not the דרום זקני;

This is not necessarily so.

לעולם בשרץ
ושם טומאה בעולם

7 The Gemara proceeds with the next Halachah in the Mishnah
 יושב פסול
 If the Kohan was sitting while he did the עבודה, the עבודה is disqualified.
 This is derived from two Pesukim:
 1.
 The first Pasuk is למצוה
 As it states
 כי בו בחר ה' אלקיך וגו' לעמוד לשרת
 The words לעמוד לשרת teach לעמידה בחרתיו ולא לישיבה
 The Kohen must do the עבודה while standing, but not while sitting.
 2.
 And the following Pasuk is לעיכובא
 As it states
 ושרת וגו' ככל אחיו הלויים העומדים שם
 שנה עליו הכתוב לעכב
 The Torah repeats the requirement of עמידה to teach that it is mandatory;
 And that a יושב כהן is considered like a זר, a non-Kohen, who is מחלל עבודה.

7 יושב פסול

<p>The following Pasuk is לעיכובא <i>As it states</i> ושרת וגו' ככל אחיו הלויים העומדים שם שנה עליו הכתוב לעכב The requirement of עמידה is mandatory; And a יושב כהן is considered like a זר, who is מחלל עבודה.</p>	<p>The first Pasuk is למצוה <i>As it states</i> כי בו בחר ה' אלקיך וגו' לעמוד לשרת אצמידה כמותו ולא אשיבה The Kohen must do the עבודה while standing, but not while sitting.</p>
--	---

8 The Gemara asks, if so, אימא מה זר במיתה אף יושב במיתה Just like a זר that does the עבודה is liable to מיתה; so too, a יושב that does the עבודה should also be liable to מיתה?

The Gemara explains that it's not so, because משום דהוי מחוסר בגדים ושלא רחוצ' ידים ורגלים שני כתובין הבאין כאחד These are two sources for עבודתו במיתה

And לא צריכי, we don't need both; therefore, it's שני כתובים הבאין כאחד אין מלמדין

We have a rule that if the Torah states a principle regarding TWO Halachos unnecessarily – as in our case, where we could have learned that a מחוסר בגדים receives מיתה from שלא רחוצ' ידים ורגלים or vice versa - it is meant to be applied specifically in those areas and not others. Therefore, we CANNOT apply the principle of עבודתו במיתה to יושב במיתה.

And according to the opinion of שני כתובים הבאין כאחד מלמדין

is a third source for עבודתו במיתה

And all agree that שלשה כתובים הבאין כאחד אין מלמדין

8 אימא מה זר במיתה אף יושב במיתה Just like a זר that does the עבודה is liable to מיתה; so too, a יושב that does the עבודה should also be liable to מיתה?

However, this not so, because

משום דהוי מחוסר בגדים ושלא רחוצ' ידים ורגלים שני כתובין הבאין כאחד

These are two sources for עבודתו במיתה

And we don't need both; therefore, it's

שני כתובים הבאין כאחד אין מלמדין

We have a rule that if the Torah states a principle regarding 2 halachos unnecessarily – as in our case, where we could have learned that a מחוסר בגדים receives מיתה from שלא רחוצ' ידים ורגלים or vice versa, it is meant to be applied specifically in those areas and not others.

Therefore, we cannot apply the principle of יושב to עבודתו במיתה.

And according to the opinion of

שני כתובים הבאין כאחד מלמדין

is a third source for

עבודתו במיתה

And all agree that

שלשה כתובים הבאין כאחד אין מלמדין